

Використані джерела

1. Лещенко Л. О. Мотивація праці як фактор підвищення прибутковості виробництва. *Ефективна економіка*. 2016. №4. UR: <http://www.economy.nauka.com.ua>
2. Пушкар З.М., Пушкар Б.Т. Кадровий менеджмент: Навчальний посібник. Тернопіль: Осадца Ю.В., 2017. 210 с.
3. Колеснік Т. В. Сучасні підходи до застосування мотивації і стимулювання працівників. *Право і Безпека*. 2015. № 3. С. 114-120.
4. Чернишова А. В. Мотивація та стимулювання праці в системі управління персоналом. *Молодий вчений*. 2016. № 6. С. 141-145.

Мельник Олена
Старокостянтинівська ЗОШ І-ІІІ ступенів №3

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ КЛАСОМ В ОСВІТНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ

«Класний керівник творить найбільше багатство суспільства – Людину...». Власні морально – етичні норми, світогляд, життєві цінності класний керівник свідомо/несвідомо прищеплює вихованцям; класний керівник формує/гуртує/плекає спільноту/команду. Відповідальність надзвичайна, очікування великі, труднощі неабиякі!!![1]

Управляти групою людей від класного керівника вимагає авторитету сили, якому підкоряються зі страху покарання. Механізм силового управління порівняно простий, тому його часто використовують. І тоді не потрібна ніяка педагогічна техніка, але й розплата за цю простоту велика. Авторитет знання, йому підкоряються добровільно: усі розуміють, що так буде краще. Ключове слово тут - «повага», але не всяке знання визнається групою як таке, що заслуговує на повагу. У реальних умовах авторитет учителя включає обидві складові - авторитет сили й авторитет знання. Питання міри: яка з цих складових основна, головна, провідна. А наразі класний керівник повинен володіти всіма прийоми підтримки цієї демократичної, дружньої, співробітницької складової. Учні, особливо старшокласникам, потрібно переконатися в тому, що вчитель досконало володіє не лише предметом, а може прийти їм на допомогу, бути другом і наставником, психологом, і просто людиною з якою можна поговорити.

У своїй роботі класний керівник повинен керуватися такими нормативними документами: Положенням про класного керівника; Внутрішніми правилами розпорядку роботи освітнього закладу та Статутом школи; Законами “Про освіту”, “Про загальну середню освіту” та Конституцією України.

Відповідно до Положення про класного керівника навчального закладу системи загальної середньої освіти затвердженого Наказом Міністерства освіти і науки України , класний керівник зобов’язаний:

- здійснювати педагогічний контроль за дотриманням учнями статуту і Правил внутрішнього трудового розпорядку навчального закладу, інших документів, що регламентують організацію навчально-виховного процесу;
- вибирати адекватні засоби реалізації завдань навчання, виховання і розвитку учнів (вихованців);
- дотримуватись педагогічної етики, поважати гідність учня, захищати його від будь-яких форм фізичного, психічного насильства; своєю діяльністю стверджувати повагу до принципів загальнолюдської моралі;
- інформувати про стан виховного процесу в класі та рівень успішності учнів педагогічну раду, адміністрацію навчального закладу, батьків;
- постійно підвищувати професійний рівень, педагогічну майстерність, загальну культуру;
- пропагувати здоровий спосіб життя;
- регулярно готувати і проводити батьківські збори, збори учнівського активу класу (не менше 2 разів на семестр) та збори органів учнівського самоврядування.
- вести документацію, пов'язану з виконанням повноважень класного керівника (класні журнали, особові справи, плани роботи);

Класний керівник повинен складати план роботи з учнівським колективом у формі, визначеній адміністрацією навчального закладу. У своїй роботі він підзвітний директору навчального закладу, а у вирішенні питань організації навчально-виховного процесу безпосередньо підпорядкований заступнику директора з навчально-виховної роботи.

Серед основних напрямів в системі роботи класного керівника можна виокремити:

1. Вивчення учнів і колективу класу: отримання демографічних, медичних, психологічних і педагогічних даних (сім'я, соціальний і матеріальний стан, стан здоров'я, рівень розвитку, вихованості й навченості, індивідуальні особливості).
2. Планування виховної роботи - складання плану для роботи з учнями, учителями, батьками, що містить перелік завдань і справ щодо їх розв'язання.
3. Організація, проведення та коригування різних видів діяльності відповідно до поставлених завдань і плану: проведення класних годин, колективних творчих справ, екскурсій, походів, вечорів, батьківських зборів.
4. Постановка виховних завдань («перспектив»), загальних для класу або окремих груп, учнів класу.

5. Організація роботи з батьками учнів: систематичне інформування про успішність, поведінку учнів, відвідування учнів удома, педагогічна освіта батьків, залучення їх до виховної роботи.

6. Аналіз та оцінювання результатів виховання: спостереження, опитувальники та інші методи, що дають змогу робити висновки щодо результатів і ставити нові завдання.

Основні функції класного керівника[1]:

- адміністративна (ведення особових справ учнів та інших офіційних документів);
- організаторська (проведення роботи за всіма педагогічними аспектами);
- комунікативна (організація спілкування);
- виховна (формування особистості й колективу);
- коригувальна (перетворення, зміна особистості);
- координаційна (погодження всіх впливів, установа взаємодії між усіма учасниками виховного процесу);
- екологічна (захист дитини від несприятливих впливів оточуючого середовища).

Таким чином, сучасний класний керівник створює умови існування дитини в загальноосвітньому закладі для її успішної життєдіяльності; сприяє різнобічному творчому розвитку особистості, духовному становленню, збагненню сенсу життя; на базі наявної інформації щодо психофізичного розвитку своїх вихованців, соціального оточення, сімейних обставин:

- координує навчальну діяльність кожного вихованця й усього класного колективу, самовизначення, самовиховання й саморозвиток учнів, формування класного колективу, розвиток творчих здібностей вихованців, взаємини з іншими учасниками виховного процесу.

- аналізує характер різнобічних впливів на учня;
- контролює перебіг цілісного виховного процесу, процес становлення особистості кожної дитини, її моральних якостей.

Особливість управління класом полягає у тому, що робота керівника має бути цілеспрямованою, системною, спланованою діяльністю, що ґрунтується на базі програми виховання всього колективу школи, аналізу попередньої діяльності, позитивних і негативних тенденцій громадського життя, а також на основі особистісно-орієнтованого підходу з урахуванням актуальних завдань, що стоять перед педагогічним колективом школи, і ситуації в класному колективі.

Класний керівник формує мотивацію до навчання кожної дитини, вивчаючи її вікові й індивідуальні особливості для розвитку та стимулювання пізнавальних інтересів; через різноманітні форми й методи індивідуальної роботи створює сприятливі умови для розвитку світоглядної культури, навичок творчої праці, успішного входження дитини в соціум, формування демократичної культури в системі класного самоврядування. Водночас класний керівник дбає про позицію й місце класу в шкільному колективі, сприяючи різновіковому спілкуванню. Для успішного розв'язання питань навчання, виховання й розвитку особистості дитини необхідні активна взаємодія всіх учасників навчально-виховного процесу, диференціація, інтеграція й координація педагогічної праці в єдиному навчальному просторі й соціокультурному середовищі.

Використані джерела

1. «Класний керівник». URL:

<https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%BB%D0%B0%D1%81%D0%>

Микитюк Марія
Західноукраїнський національний університет
(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Котис Н.В.)

МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Сьогодні жодне підприємство не обходиться без певних нововведень, іншими словами інновацій. Сьогодні саме завдяки їм підприємства можуть залишатися конкурентоспроможними на ринку і саме вони забезпечують їм стійкий успіх.

Інноваціями прийнято вважати нововведення, яке характеризується істотною відмінністю від попереднього аналога. Інновацією може бути новий або вдосконалений продукт, послуга, зміни виробничого процесу та технологій тощо [1, с. 18]. Виходячи з цього, можна сказати, що інновації є однією із основних сил розвитку підприємства, тому керівництву необхідно вміти правильно і раціонально управляти інноваційною діяльністю, яка є однією з головних складових стратегічної діяльності підприємства.

Таким чином, проблематика розвитку інновацій надзвичайно актуальна у наші дні, так як без правильного управління інноваційною діяльністю підприємство не зможе вистояти в умовах конкуренції на ринку.

Інноваційним процесом прийнято називати процес по перетворення спеціалізованого наукового знання безпосередньо в інновацію, інакше кажучи, у послідовно - паралельну сукупність різних дій або виконуваних робіт, які пов'язані з організацією та подальшим здійсненням інноваційної роботи щодо доведення ідеї до